

ȘCOALA ÎN CONTEXTUL SOCIAL

Prof. Șortan Adrian
Școala Gimnazială nr. 2 Sântana

Motto:

„Întregul scop al educației este să transforme
oglinzile în ferestre.“

(Sydney J. Harris)

O școală nu este o instituție izolată în lumea copiilor. Prin elevii ei, școala întreține relații diferite cu familiile din care ei provin. Procesul de învățământ determină consolidarea relațiilor cu biserica, grădinița, biblioteca locală, iar în orașele mari cu instituțiile culturale permanente: teatru, muzeu, ansambluri artistice, alte școli etc. Chiar și pentru o școală sătească este necesară stabilirea unui parteneriat cu o altă instituție de învățământ. Această relație este benefică pe planul orientării școlare a elevilor. Relațiile interinstituționale ale școlii o ajută să-și îndeplinească într-un spirit legal activități aferente funcției ei educative. Sub raport cultural școala e un factor dublu de finalitate, pe care directorul trebuie s-o ia în considerare în activitatea sa managerială. Această dublă activitate vizează următoarele atribuții culturale ale școlii: difuziunea valorilor culturale în localitate și angajarea educatorilor în acte de creație culturală.

De la Spiru Haret în școala românească s-a consolidat o tradiție de angajare a dascălului în activitățile culturale ale localității. Aceste activități au debutat în societatea românească prin înființarea de coruri, ansambluri artistice, societăți de lectură etc.

În relația cu familia, se cere o transparență și o sinceritate totală din partea dascălului. Acesta are obligația de a-i informa pe părinți despre parcursul educațional al elevului, informându-l cu tact cu privire la șansele de viitor ale elevului, despre domeniile în care posibilitățile de învățare sunt mai mari sau mai reduse. Atunci când se discută situația elevului, relația profesor-părinte e foarte delicată și cere mult tact în prezentarea reală a situației. În primul rând se va începe cu prezentarea aspectelor pozitive care vor influența dezvoltarea sau prestațiile viitoare ale elevului și îi vom încuraja pe părinți să-l ajute pe copil în drumul său. Apoi, dacă am constatat abateri, dezinteres, comportamente inadecvate, recomandăm părinților să aibă grijă de comportamentul elevului pe viitor.

Sporirea performanței în procesul învățării

Învățarea este procesul fundamental ce se desfășoară într-o școală și pe care societatea îl are printre prioritățile sale privind formarea competențelor de mâine. Randamentul obținut de o clasă la învățatură e o rezultată a interacțiunii următorilor factori:

- resursele umane ale grupului de elevi;
- dirijarea rațională a procesului de învățare cu scopul de a dezvolta motivația învățării, a stăpâni tehnicile de învățare și de a-și organiza timpul printr-un echilibru bine gândit între învățare, odihnă și joc;
- dotarea școlii cu un ansamblu de tehnici moderne care să faciliteze comunicarea și aplicarea informațiilor;
- atmosfera socio-morală din familie și din școală, care poate stimula, dar și bloca eforturile intelectuale ale elevului.

Fiecare factor poate contribui la sporirea performanțelor școlare, sau dimpotrivă le poate deteriora. Performanțele elevilor arată nivelul calității învățământului din fiecare școală.

O calitate ridicată a performanțelor elevilor, obținută prin strădania întregului grup școlar, este obiectivul prioritar al fiecărei școli.